

..โอวาทธรรมหลวงปู่เปลี่ยน ปัญญาปทีโป เข้าวันวิสาขบูชา วันศุกร์ที่ 24 พฤษภาคม 2556..

..ขอเจริญพรคณะศรัทธาทาสาธุชนทั้งหลาย วันนี้เป็นวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา เรียกว่าวันประสูติ ขององค์พระบรมศาสดาสัมมาสัมพุทธเจ้า และเป็นวันตรัสรู้อรุณตร สัมโพธิญาณที่ก้าวล่วงทุกข์ไปได้ และเป็นวันที่ปรินิพพานเรียกว่า เป็นสามกาลสามสมัย ที่พวกเราหรือผู้ที่นับถือพระพุทธศาสนาเข้าใจดีว่า เป็นวันสำคัญ เป็นวันวิสาขบูชา เมื่อรวมกันแล้วเราเรียกกันอย่างนี้ พวกเราน้อมระลึกถึงคุณงามความดี ที่เราได้กระทำมาทุกปี และได้กระทำในปีนี้ก็ดี ว่าวันสำคัญทางพระพุทธศาสนาที่เราจะได้พากันน้อมระลึกถึงเป็นอดีตารมณื คำว่าอดีตารมณืก็เป็นอดีตที่ผ่านมาเป็นอารมณ์อยู่ในจิตใจของเรา ที่น้อมระลึกถึงอยู่ ที่ได้เคารพบูชาอยู่ เหตุฉะนั้นผู้ที่นับถือพระพุทธศาสนา จึงถือว่าเป็นวันสำคัญยิ่งในพระพุทธศาสนา นี้พวกเราทั้งหลายเป็นชาวพุทธ เชื่อมมั่นในกรรม ว่าสร้างกรรมดีมีความสุขทำบาปความชั่วมีความทุกข์ เชื่อมมั่นกันอย่างนั้นจึงพากันสร้างสมอบรมแต่คุณงามความดี ละบาปความชั่วทำคุณงามความดี เพื่อเป็นพุทธบูชา น้อมระลึกถึงในวันสำคัญนี้ เหตุฉะนั้นพวกเราทั้งหลายจึงจะเข้าใจว่า โอ..วันสำคัญนี้ ก็ต้องพากันทำบุญทำทานการกุศล ตามการทำมาหาได้ของตน สร้างสมอบรมเอาไว้ เหตุฉะนั้นผู้ที่ได้ทำบุญทำทานการกุศล ตามกำลังความสามารถของตนที่จะทำได้ ก็เรียกว่าได้บุญ

..บัดนี้ผู้ที่ได้รักษาศีล ได้สมาทานศีล ให้เป็นผู้ที่มีบริสุทธื มีศีลบริสุทธืเกิดขึ้นในปัจจุบันที่เรานั่งอยู่นี้ ไม่ได้ผิดศีลสักข้อหลังจากสมาทานไปแล้ว ก็เรียกว่าตนเองเป็นผู้ที่มีศีลพร้อม ที่นี้ผู้ที่ฝึกฝนอบรมจิตใจที่ตั้งมั่นในพระพุทธศาสนา เรียกว่าการเจริญเมตตาภาวนาทางจิตใจของตน บุญมาจากที่ไหน บุญก็เกิดจากที่ใจก่อน เรียกว่าปรมัตถ์ทาน ปรมัตถ์ทานนี่คืออะไร ก็คือว่าตาเห็นรูปสิ่งของ ก็อยากเอาไปทำบุญทำทานการกุศล หูได้ยินเสียงคนเล่าว่าเป็นวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา ควรที่จะไปกราบไหว้เคารพบูชาและทำบุญทำทานการกุศลในวันสำคัญนี้ ก็เรียกว่าได้ยินเสียงคนพูดคนกล่าว ว่าเป็นวันสำคัญเป็นวันดี พวกเราก็เลยมีศรัทธาเชื่อมั่นเกิดขึ้น จมูกได้ดมกลิ่นของหอมก็ดี ไม่ว่าจะเป็นดอกไม้รูปเทียนอะไรต่างๆ ก็น้อมระลึกถึงอยากได้ สิ่งของนั้นมาทำบุญทำทานการกุศล เช่นดอกไม้ที่เราบูชา รูปก็ดีเทียนก็ดี เราก็ น้อมนึกเอาสิ่งของทั้งหลายเหล่านั้นไปทำบุญตามกำลังของเรา จมูกได้ดมกลิ่นของหอม ลิ้นได้ลิ้มรสอาหารการกินทั้งหลายที่เราได้เคยลิ้มรสต่างๆ ก็คิดว่า เอ..อยากได้สิ่งของเหล่านี้ ไปทำบุญทำทานการกุศลตามกำลังของตน ภายถูกต้องโผฏฐัพพะเครื่องนุ่งห่มก็ดี เป็นเครื่องสัมผัสต่างๆ เป็นจิวเป็นสบง เป็นผ้าปูนั่งก็ดี ผ้าเช็ดเท้าก็ดี ได้ทานสิ่งของที่นุ่มนวลที่เรานั่ง เก้าอี้อะไรต่างๆที่คนเขาทำกัน อันนั้นเรียกว่ากายได้ต้องสัมผัสความนุ่มนวล ก็คิดอยากได้สิ่งของนั้น ไปทำบุญทำทานการ

กุศล เรียกว่า ปรมาตถ์ทาน ใจของตนนั้นก็ตั้งมั่นอยู่ว่าจะทำคุณงามความดีนี้ให้ได้ จึงมีการขวนขวายในเรื่อง
อย่างนี้ บัดนี้ทุกคนได้ขวนขวายหาสิ่งของมาทำบุญทำทานการกุศล เมื่อจิตใจของตนเป็นกุศลเป็นบุญแล้ว
เกิดขึ้นในจิตใจของตน บุญคือความสุขใจ ถ้าเราได้ด้วยสิ่งของเหล่านั้น เราจะเอิบอ้อมปลื้มปิติยินดี ว่าเราได้
ทำบุญแล้วมีความสุขใจ ยิ่งไปกว่านี้สร้างสมอบรมคุณงามความดีเอาไว้ชีวิตก็ต้องมีกำไร ชีวิตก็เป็นมงคลแท้ที่ได้
เกิดมา ได้เกิดมาเป็นมนุษย์เป็นผู้ที่ได้โชคดี ได้มาพบพระพุทธศาสนาที่มีเหตุมีผล ว่าทำดีมีความสุขทำบาปความ
ชั่วมีความทุกข์ ที่เราเข้าใจอย่างนั้น เราจึงได้พากันตั้งมั่นตั้งใจเอาไว้ เชื่อมันตามหลักพระพุทธศาสนา เหตุฉะนั้น
พวกเราทั้งหลาย พร้อมแล้ว พร้อมทั้งสิ่งของที่บริสุทธ์ ไม่ได้ขโมยใครมา พร้อมกับตนเอง ได้สมาทานศีล เป็นผู้
ที่มีศีลสมบูรณ์เป็นผู้ที่มีศีลบริสุทธ์ บัดนี้เราได้โน้มนึกระลึกถึงในใจของเราอย่างนี้ ได้น้อมถวายของทานนี้ด้วย
ความเคารพ จึงได้กล่าวคำถวายทานไปแล้วเมื่อตะกี้ด้วยความเคารพ เรียกว่าบุญกุศลก็ได้เกิดขึ้นในจิตใจของ
ตน บุญคือความสุข กุศลคือความฉลาด บุคคลมีความฉลาดจึงสามารถทำคุณงามความดีให้เกิดให้มีขึ้นได้ ก็
เพราะมีความฉลาดความมีปัญญานั้นเอง ว่าเราได้บริจาคทานเอาไว้แล้ว บุญนั้นก็ดัดสอยห้อยตามอำนาจความ
สะดวกให้เราเกิดมีความสุข เกิดอยู่ชาติใดภพใดก็ดี บุญกุศลทั้งหลายเหล่านี้ก็จะอำนาจความสะดวกให้เรา
มีความสุขเกิดขึ้น เมื่อนึกขึ้นมาภายในใจแล้ว ใจก็เอิบอ้อมปลื้มปิติยินดี มีความสุขในบุญในกุศลที่ตัวเองได้กระทำ
ไปแล้วนี้

.. อันนี้ที่ทุกท่าน ได้พากันฝึกฝนอบรมจิตใจ ทำคุณงามความดีด้วยความเพียร แม้จะมาจากจังหวัดต่างๆก็ดี จะมา
จากทางไกลทางใกล้ก็ดี หรืออยู่ใกล้ๆก็ดี ที่เราได้มาทำบุญในวันนี้ และวันอื่นๆก็เหมือนกัน ก็ไม่เป็นไร แต่ที่
ได้มาทำในวันนี้ก็เพราะเป็นวันสำคัญดังที่ได้กล่าวมาให้ฟังแล้วนั้นว่า เป็นวันที่มีบุคคลพิเศษในทาง
พระพุทธศาสนาได้มาเกิด เรียกว่าวันประสูติ สิทธัตถะราชกุมารได้บำเพ็ญคุณงามความดีมาจนได้เป็น
พระพุทธเจ้า บรรลุนุตรสัมโพธิญาณ ได้ประกาศศาสนาไว้ให้คนรู้จักถูกจักผิด ให้มีความคิดความอ่านในทาง
ที่ถูก เลือกหนทางเดิน เรียกว่าเรามีหนทางที่จะเดิน ไปได้ก็เพราะอะไร เพราะเราก็จะรู้ว่าทางไหนเดินแล้วมันไม่
ดีมันมีทุกข์เกิดขึ้น เราก็จะได้เลี่ยงทางเดินนั้น ทางไหนเดินแล้วมีความสุข จิตใจเอิบอ้อมปลื้มปิติยินดีมีความสุข
ใจ เรามีความพากความเพียร ที่มีความพยายามมาถึงที่นี่ได้ ก็เรียกว่าเป็นผู้ที่มีศรัทธาเต็มเปี่ยมอยู่ในหัวใจของเรา
จิตใจของเราเอิบอ้อมอยู่ในคุณงามความดี ที่จะทำคุณงามความดีให้ได้ นี่เป็นหน้าที่ของศรัทธาญาติโยมทุกท่าน ที่
จะพากันขวนขวายมีความพากความเพียรเดินทางมาจนถึงที่นี่ได้ ก็เรียกว่าเต็มใจ อ้อมใจแล้วว่า เราได้มาถึงที่ ได้
กล่าวคำถวายด้วยความเคารพนอบน้อม ในกองบุญกองกุศลผลทาน ภิกษุสงฆ์ก็อยู่ด้วยความสงบ ความสงบนี้

เป็นการยอมรับสิ่งของที่ญาติโยมถวาย พระพุทธองค์ทรงสอนเอาไว้ในเรื่องของการรับนั้นคืออย่างไร คือไม่ได้
ออกเสียงไม่ได้บอกปากว่ารับอย่างนั้นอย่างนี้ คืออยู่ในความสงบเงียบแปลว่า ยอมรับสารภาพในบุญกุศลของ
ญาติโยมที่น้อมถวายเป็นบุญเป็นกุศล เรียกว่านั่งอยู่ในศุภกิริยา เรียกว่าอยู่ด้วยความสงบในการรับของ เต็มที่
เต็มใจในการรับของด้วยความสงบ ไม่ประทุ้งงไม่ได้มีเรื่องอะไรเกิดขึ้น ฉะนั้นแหละเรียกว่าอยู่ในความสงบใน
การรับของ ของศรัทธาญาติโยมที่ได้กล่าวถวายเป็นทาน เหตุฉะนั้นญาติโยมทั้งหลายมีความพร้อม เราพร้อมแล้ว
ในวันสำคัญในพระพุทธศาสนา นี้ จะมีการเวียนเทียน เพื่อน้อมระลึกถึงวันสำคัญวันประสูติวันตรัสรู้วัน
ปรินิพพาน เวลาที่เราจะได้ น้อมระลึกถึงบูชา ถ้าบุคคลใด มีโอกาสที่จะมาเวียนเทียนกันก็ได้ หรือหากจะเวียน
เทียนที่วัดใกล้ๆ บ้านก็ได้ แล้วแต่ความสะดวกของศรัทธาญาติโยม ถ้าหากเราอยากเวียนเทียนก่อน เพราะตอนค่ำ
อาจจะไม่สว่างก็ทำได้ ไปเวียนเทียนรอบพระเจดีย์นี้ก่อน พระเจดีย์นี้ปั้นหลักฐานสร้างไว้เพื่อน้อมระลึกถึงองค์
สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ที่ตั้งมันอยู่เหมือนกับเจดีย์ที่ตั้งมันไม่อ่อนแอโคลนแคลน ลมพัดก็ไม่ไปทางไหน
เราชาวพุทธศาสนาก็ให้ตั้งมันอย่างนั้น ให้จิตใจตั้งมันอยู่ในคุณงามความดีอยู่ไม่ขาด ก็เรียกว่า เราตั้งมันอยู่ใน
คุณงามความดีทั้งหลายที่พวกเราได้ทำคุณงามความดี เมื่อเรามีคุณงามความดีแล้ว ก็มีความสุขใจ เหมือนบุคคลมี
สตางค์อยู่ในกระเป๋า จะไปบ้านใดเมืองใดประเทศไหน ก็อบอุ่นใจว่ามีเงินอยู่ในกระเป๋าของตนเอง จะใช้จ่าย ให้
สะดวกสบาย ก็อย่างนั้นเหมือนกัน บุญที่อยู่ที่ใจนี้ นึกขึ้นมาเมื่อไหร่ก็มีความสุข เรียกว่าบุญ เหตุฉะนั้นเรามี
บุญแล้ว เราสามารถที่จะแจกแบ่งให้ไปด้วยความเมตตาของพวกเรา แจกแบ่งอะไร แจกแบ่งแผ่เมตตาอุทิศส่วน
กุศลแก่สัตว์โลกผู้ตกทุกข์ได้ยากลำบากบ้าง เจ้ากรรมนายเวรก็ดี ปู่ย่าตายายญาติสนิทมิตรสหายก็ดี อาก
อามาป๊ะป๊าที่ดี ผู้ที่ล่วงลับดับไปแล้วหรือผู้ที่ยังมีชีวิตอยู่ก็แล้วแต่ เราก็จะสามารถอุทิศส่วนกุศลคุณงามความดี
ของตนที่ได้กระทำเอาไว้แล้วนี้ แบ่งปันให้ด้วยความเมตตาของพวกเรา

.. เหตุฉะนั้นความเมตตานี้จึงเป็น สิ่งที่กว้างขวางและเป็นสิ่งที่ทำให้จิตใจนี้ชุ่มชื้นเบิกบาน ไม่ว่าจะ
พระภิกษุก็ดีถ้ามีเมตตา ก็ต้องรู้จักประมาณในตนเอง จะทำอะไรก็ดีให้เหมาะให้สมควรกับความมีเมตตา ญาติโยมก็
ดี ก็มีเมตตาเหมือนกัน มีอาหารการกินของตนเองก็ตักแจกแบ่งคนอื่น ไปก็ได้กินหลายคน จิตใจก็ปลื้มปิติยินดี
มีความสุขใจกับคนอื่น เหมือนกับเรา นี้ ได้ถวายทานแก่พระภิกษุสงฆ์ พระภิกษุสงฆ์แต่ละองค์ก็ได้แบ่งกันคน
ละน้อย ตามได้ตามมี ก็แบ่งให้กันและกัน ได้ระลึกถึงกันตั้งแต่หัวแถวไปจนถึงหางแถว ก็ได้มีเมตตาต่อซึ่งกัน
และกัน ได้ระลึกถึงกันอยู่ อันนี้เรียกว่าความเมตตา ญาติโยมก็เหมือนกัน มาด้วยกันตั้งหลายคนก็ดี มีเมตตาต่อซึ่ง
กันและกัน นั่งอยู่ก็ดีขึ้นเดินนั่งนอนไปทางไหนก็ดี มองหน้ามองตาก็ยิ้มแย้มแจ่มใสเรียกว่าแสดงเมตตาด้วยกาย

แสดงเมตตาด้วยวาจาก็ได้แก่การพูดจาปราศรัยไม่กระทบกระเทือนซึ่งกันและกัน ชักชวนกันไปในทางที่ดี ก็พูดด้วยความเมตตา ถ้าเมตตาด้วยใจก็คือในความคิดของพวกเรา นี้ใจของเรามีความสุข เราก็มีเมตตาอยากให้ทุกคนๆ ที่มาร่วมทำบุญด้วยกันและยังไม่มา ก็อยากให้มีความสุขทุกคน ถ้ามีความสุขก็ขอให้พ้นจากทุกข์ ถ้ามีความสุขก็ขอให้สุขยิ่งขึ้นไปทุกคน ให้พากันทดลองพิจารณาดูเรื่องอย่างนี้ทุกคน เมื่อได้รับพรจากพระเจ้า พระสงฆ์ เราจะปลื้มใจอ่อนใจสุขใจ เรียกว่าบุญ บุญคือความสุข ทุกคนสามารถที่จะแบ่งปันให้กันและกันได้ด้วยความเมตตา ถ้าหากลูกหลานได้มาวัดมาวอย่างนี้ คุณพ่อคุณแม่อยู่ที่บ้านที่ช่อง นึกถึงว่าลูกเราไปที่ไหนหนอ หลานเราไปทำบุญที่ไหนหนอ ได้ไปวัดไปวาในวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา เพื่อสร้างสมอบรมบุญบารมีตามศรัทธาของตน พ่อแม่ปู่ย่าตายายท่านก็ปลื้มใจ ว่าลูกหลานของตนเองนั้นได้สร้างคุณงามความดี อันนี้ผู้ที่ป็นพ่อเป็นแม่ เป็นผู้เฒ่าผู้แก่ที่ดี ก็แผ่เมตตาให้ลูกให้หลาน ถ้าหากลูกหลานไม่ได้มา อย่างนี้เรียกว่าเป็นคนที่ใจกว้างขวางแล้ว เวลาได้ทำบุญทำทานการกุศล ก็มีจิตใจกว้างขวางได้แผ่เมตตาให้ ฉะนั้น เราจะแผ่เมตตาไปให้ทั่วโลกเลยก็ได้ ว่าโลกเรานี้ที่ได้เกิดมาเป็นมนุษย์ด้วยกันไม่ว่าชาติใดภาษาไหน ศาสนาลัทธิอะไรต่างๆ เรามีเมตตาให้เขาหมด อยากให้ เขามีความสุขให้พ้นจากทุกข์ ที่มีความสุขก็ให้สุขยิ่งขึ้นไป ให้พากันทดลองแผ่เมตตาคุณโดยอัมภัญญาโดยไม่มีประมาณอย่างนี้ เมื่อคนทั้งโลกได้รับกระแสอย่างนี้จากพวกเราแล้ว เขาก็จะน้อมระลึกถึงว่าวันนี้เป็นวันสำคัญทางพระพุทธศาสนา ชาวพุทธเขาทำยัง ใจกันหนอ เขาได้ทำความดีกันไหมหนอ เขาก็จะคิดอย่างนั้น คิดถึงพวกเราที่มีความสามัคคีกัน ความสามัคคีเป็นปีกแผ่นแน่นหนาทำให้เกิดความสุข บุคคลที่มีความสามัคคีมีเมตตาต่อซึ่งกันและกัน จะอยู่ที่ไหนๆแห่งหนตำบลใดประเทศไหนก็แล้วแต่ ก็จะมีความสุข เพราะเป็นคนที่มีเมตตา เหตุฉะนั้นพวกเราได้ทำคุณงามความดี ได้ทำบุญทำทานการกุศลแล้วอย่างนี้ ก็ขอให้ทุกคนมีความเมตตาต่อซึ่งกันและกันดังที่ได้กล่าวมานี้แล้วด้วย เมื่อได้รับพรจากพระเจ้าพระสงฆ์..